

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 9 lipca 2024 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie **T. E. i T. D.**

wniosku obrońcy skazanych o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego
w Katowicach z dnia 29 maja 2023 r., sygn. akt II AKa 79/21, zmieniającego wyrok
Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 19 marca 2020 r., sygn. akt V K 271/17 -
zawartego we wniosku o wznowienie w/w postępowania,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario* w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

We wniosku o wznowienie postępowania obrońca zawarł również wniosek o wstrzymanie na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. wykonania kary orzeczonej zaskarżonym wyrokiem, gdyż - jak to zostało ujęte - „natychmiastowe wykonanie orzeczenia mogłoby spowodować nieproporcjonalnie dotkliwe skutki dla skazanych, zaś biorąc pod uwagę nowy dowód, który ujawnił się w przedmiotowej sprawie, prawdopodobnym jest, iż skazani przebywaliby w izolacji mimo istnienia dowodów wykluczających ich winę w zakresie przypisanych im czynów”.

Jednocześnie obrońca wniósł o przeprowadzenie dowodu z dokumentu w postaci wyniku z badań poligraficznych Instytutu Badań Wariograficznych z dnia 4

grudnia 2023 r. oraz o przesłuchanie w charakterze biegłego autorki wskazanego badania poligraficznego A. W. -K.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia zawartego we wniosku o wznowienie postępowania (art. 532 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.), wchodzi w grę jedynie wyjątkowo. Jest to dopuszczalne wyłącznie w razie zaistnienia szczególnych okoliczności, wskazujących na widoczną zasadność samego wniosku o wznowienie postępowania, w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo jego uwzględnienia, a przez to nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania. Nie ulega wątpliwości, że to wnioskujący powinien odrębnie, w powiązaniu z przedstawionymi powodami wznowienia postępowania, wykazać szczególnymi okolicznościami, wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia wniosku o wznowienia postępowania, a tym samym i nieodwracalnych skutków wykonania już prawomocnie orzeczonej kary, przy czym nie chodzi tu o zwyczajne dolegliwości wynikające z samego faktu odbywania kary pozbawienia wolności.

Należy zaakcentować, że instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. (w niniejszym przypadku w związku z art. 545 § 1 k.p.k.), ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność bądź to wniesienia kasacji, bądź to złożenia wniosku o wznowienie postępowania. Wstrzymanie wykonania orzeczenia w takich sytuacjach wchodzi w grę tylko w razie zaistnienia szczególnych okolicznościach, a to z tego powodu, że wspomniane nadzwyczajne środki zaskarżenia dotyczą prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć, które podlegają bezzwłocznemu wykonaniu (art. 9 § 1 k.k.w.). Potrzeba wstrzymania wykonania wyroku aktualizuje się dopiero wówczas, gdy niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia, już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności wniosku o wznowienie postępowania (bądź kasacji), albo wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne dla skazanego skutki.

W przedmiotowej sprawie wniosek o wznowienie postępowania nie podnosi tego rodzaju okoliczności, które w sposób oczywisty na obecnym etapie, wskazywałyby na niebudzącą wątpliwości jego zasadność. Żądanie wznowienia w/w postępowania opiera się na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., wobec ujawnienia się nowego dowodu w postaci badań poligraficznych. Jest rzeczą oczywistą, że podjęcie decyzji procesowej o ewentualnym uwzględnieniu tego wniosku jest możliwe po jego merytorycznym rozpoznaniu na posiedzeniu.

Nie przesądzając więc na tym etapie trafności samego wniosku o wznowienie postępowania, w kontekście wcześniejszych uwag omawianego wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie sposób było uznać za zasadny. Tymczasem przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. w związku z art. 545 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia, nie może być całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności przedstawionego we wniosku o wznowienie dowodu dla wykazania, że została spełniona podstawa z art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. do wznowienia tegoż.

Reasumując, należało stwierdzić brak podstaw do uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania w/w wyroku. Podkreślić należy, iż przedmiotowa decyzja w żadnej mierze nie przesądza o zasadności lub niezasadności samego wniosku o wznowienie postępowania, która to kwestia będzie przedmiotem rozstrzygnięcia w odrębnym postępowaniu, po szczegółowej analizie materiałów sprawy.

Na zakończenie tych rozważań, dla celów porządkowych należy nadmienić, że w sprawie głównej (sygn. akt IV KK 49/24) związanej ze skazaniem T. E. i T. D. za przypisane im czyny, zostały wniesione przez obrońców kasacje od wyroku Sądu odwoławczego, którego wprost dotyczy także niniejszy wniosek o wznowienie postępowania. Kasacje te skierowano do rozpoznania na rozprawie, a jej termin został wyznaczony na dzień 18 lipca 2024 r. Z przyczyn oczywistych rozpoznanie wniosku o wznowienie postępowania może nastąpić dopiero po rozstrzygnięciu przez Sąd Najwyższy co do kasacji, gdyż procedowanie w zakresie wznowieniowym obecnie byłoby zdecydowanie przedwczesne.

[PGW]

[ał]

